

นิตยสารทหารช่าง

โดย พ.ท.ดร.รุ่ง ประชาธนาณิกิจ

ภาษาอารบิกเพื่อการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ ตอนที่ ๑

เนื่องจากแนวโน้มของการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ โดยทหารช่าง ร่วมกับ องค์การสหประชาชาติ ในประเทศที่ใช้ภาษาอารบิก หรือ ภาษาอาหรับ เป็นหลัก มีมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตั้งแต่ในอดีตมานั้น ทหารช่าง ได้ จัดกำลังเข้าร่วมปฏิบัติการรักษาสันติภาพในอัฟกานิสถาน อิรัก และ ซูดาน ซึ่งประชากรในประเทศเหล่านี้ ล้วนแต่ใช้ภาษาอารบิกหรืออาหรับเป็นส่วนใหญ่ หากได้เรียนรู้ภาษาอารบิกไว้บ้าง ย่อมเป็นการง่ายในการ เข้าถึงประชาชน และ ขอความร่วมมือจากประชาชนในการดำเนินการด้านต่างๆ ในฉบับนี้ ผมจึงขอแนะนำภาษา อารบิกมาแนะนำในเบื้องต้น

เนื่องจากภาษาอารบิกมีต้นกำเนิดจากดินแดนอาหรับ หรือ ตะวันออกกลาง ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของ ศาสนาอิสลาม การเผยแพร่ศาสนาอิสลามโดยผ่านคัมภีร์ของศาสนา ได้ใช้ภาษาอารบิกเป็นหลัก เมื่อศาสนา อิสลามเผยแพร่ไปยังที่ใด ชาวมุสลิมจึงต้องเรียนรู้ภาษาอารบิกไปด้วย ดังนั้นชาวมุสลิมจึงมีความคุ้นเคยภาษา อารบิกค่อนข้างมาก และ นิยมใช้ภาษาอารบิกแทนภาษาเดิมของตน

แต่อย่างไรก็ตาม ในสมัยก่อนนั้น การบันทึกเสียง หรือ สำเนียง อาศัยการฟังต่อจากผู้อื่น เนื่องจาก ระยะเวลาที่ไกล และ ผู้ถ่ายทอดอาจจะไม่ใช่ชาวอาหรับ หรือ ตะวันออกกลาง ทำให้การออกเสียง หรือ สำเนียง มีความแตกต่างไปตามพื้นที่ เช่นเดียวกับภาษาไทย คนไทยกลาง เหนือ อีสาน และ ใต้ อาจพูดสำเนียงแตกต่างกันบ้าง ออกเสียงต่างกันบ้าง ศัพท์บางคำอาจมีความหมายต่างกันบ้าง แต่เมื่อมีการจัดการศึกษาโดย กระทรวงศึกษาธิการแล้ว คนไทยส่วนใหญ่ปรับใช้ภาษาไทยสำเนียงภาคกลาง เป็นต้น แต่กลุ่มประเทศที่ใช้ ภาษาอารบิกไม่ได้มีหลักสูตร หรือ การศึกษาที่ทั่วถึงเช่นเดียวกับประเทศไทย

ดังนั้น การออกเสียงในภาษาอารบิก หรือ ภาษาอาหรับ มีความแตกต่างกัน เราต้องปรับสำเนียงไป ตามพื้นที่ หรือ ประเทศ แต่มีพื้นฐานเหมือนกัน ดังนั้น จึงแนะนำเพื่อให้รู้ และ เมื่อนำไปใช้ ผู้ใช้จะสามารถ เรียนรู้ได้รวดเร็ว เพราะมีพื้นฐานอยู่แล้ว ภาษาอารบิกที่แนะนำนี้ เป็นสำเนียงของประเทศจอร์แดน ซึ่งผมได้ เรียนรู้ผ่านระบบอินเตอร์เน็ต

เริ่มต้นการใช้ภาษาอารบิก เมื่อคนเราเจอหน้ากัน จะรู้จักกันหรือไม่ โดยมารยาทที่ยอมรับกันทั่วโลก คือ ต้องทักทายกัน การทักทายแบบชาวอาหรับมีความแตกต่างจากประเทศอื่นๆ โดยส่วนใหญ่ เมื่อเขากล่าว ทักทายคำใดมา เราก็เอ่ยคำนั้นทักทายกับ เช่น ชาวไทย ทักว่า “สวัสดี” เราก็กล่าวว่า “สวัสดี” กลับ ชาว ฝรั่งเศส ทักว่า “บองซู” เราก็กล่าวว่า “บองซู” กลับ ชาวจีน ทักว่า “หนี่ฮ่าว” เราก็กล่าวว่า “หนี่ฮ่าว” กลับ หรือ ชาวอังกฤษ ทักว่า “เฮลโล” เราก็กล่าวว่าทักกลับว่า “เฮลโล” อย่างนี้ง่ายๆ แต่ภาษาอารบิกไม่ใช่ง่ายอย่างนั้น คำ กล่าวทักทายและทักทายกลับเป็นคนละคำกัน

ผมขอแนะนำว่า คำทักทายที่ใช้มีหลากหลาย แต่มีอยู่ไม่กี่คำที่นิยมใช้ คำแรก “อัสสะลามู อาเลคุม” หมายถึง “สวัสดี” เมื่อทักคำนี้มา เราจะทักทายกลับว่า “วะ อาเลคุม อัสสะลามู” หมายถึง “และ สวัสดี เช่นกัน” จะเห็นว่าทักมากับทักกลับไม่เหมือนกัน คำนี้จะใช้เป็นหลัก ถ้าใช้คำนี้ทักทายชาวอาหรับจะดีใจมาก ในบางครั้ง อาจจะทักทายกลับว่า “อาเลคุม อัสสะลามู” หมายถึง “สวัสดีเช่นกัน” ก็ได้

คำทักทาย คำต่อมา ซึ่งสั้นๆ และ เป็นที่นิยมใช้ คือ “มะชะบะ” มีความหมายว่า “สวัสดี” เช่นกัน การทักทายกลับ จะตอบด้วย “อะเลน” หรือ “ชะละ” ก็ได้ มีความหมายว่า “สวัสดี”

ต่อมา จะกล่าวว่า “สวัสดีตอนเช้า” เราจะกล่าวทักว่า “ชะบะเอแคล” ผู้รับจะตอบกลับว่า “ชะบะ ฮะนัวร์”

ได้คำทักทายแล้ว พอกล่อมกลมกันไปได้ เมื่อจากกัน เราก็กล่าวคำว่า “มาซาล่ามา” ผู้รับจะกล่าวกลับว่า “มาซาล่ามา” เช่นเดียวกัน มีความหมายว่า “ลาก่อน” อาจจะโบกมือร่วมด้วยก็ได้ เพราะ ภาษากาย จะทำให้การสื่อสารชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ได้คำทักทายและคำลาแล้ว ต่อมาในทางจิตวิทยา ไม่ว่าเราจะทำอะไร หรือ ใครจะมาติดต่อเรา เราต้องรู้จักชื่อ เพราะชื่อจะใช้อ้างอิง หรือ ค้นหาสืบต่อได้ว่าอะไรคืออะไร และ เมื่อรู้จักชื่อกันได้ โอกาสที่จะประพุดติไม่ดีขึ้นมีน้อยลง เช่น ในกรณีประชาชนมาติดต่อหรือแจ้งเรา หากเราไม่ถามชื่อ เราก็ไม่มีโอกาสอ้างว่า เขาชื่อใคร เขาอาจจะพุดไม่จริงก็ได้ แต่หากรู้จักชื่อ เขาย่อมไม่กล้าโกหก เพราะมีโอกาสตามตัวเจอ จะเรียนรู้ต่อไปคือวิธีการถามชื่อ

แต่ก่อนจะไปตรงนั้น ขอทำความเข้าใจก่อนว่า ภาษาอารบิก มีเรื่องเพศชายและเพศหญิงมาเกี่ยวข้องกับด้วย นั่นคือ เวลาพุดกับผู้หญิงคำบางคำอาจจะแตกต่างจากเวลาพุดกับผู้ชาย ผู้พุดต้องระมัดระวัง หรือ มีสติว่าพุดกับใคร อันนี้ อาจจะเพราะชาวอาหรับให้ความสำคัญกับความเป็นชายหญิง สงสัยเหมือนกันว่าหากพุดกับชาวไทย ซึ่งบางครั้งไม่รู้ว่าเป็นชายหรือหญิงจะทำอย่างไร

หากเรา (ผู้ชายหรือผู้หญิง) ต้องการพุดเพื่อถามชื่อ โดยที่ผู้ถูกถามเป็นผู้ชาย เราจะถามว่า “ซุฮิสเม็ก?” โดยลากเสียงสูงในตอนท้าย เพื่อให้ทราบว่าเป็นคำถาม มีความหมายว่า “ชื่ออะไร?” แต่หากผู้ถูกถามเป็นผู้หญิง เราจะถามว่า “ซุฮิสมิก?” หมายถึง “ชื่ออะไร?” จะเห็นว่าถ้าผู้ถูกถามเป็นผู้ชายจะถูกถามแตกต่างจากผู้ถูกถามเป็นผู้หญิง แต่คำใกล้เคียงกัน แต่อย่างไรก็ตาม เวลาตอบจะตอบเหมือนกัน เช่น “ฉันชื่อรุ่ง” จะตอบว่า “แอนนาฮิสมี รุ่ง” คำว่า “แอนนา” หมายถึง “ฉัน” ส่วน “ฮิสมี” คือ “ชื่อ” ในบางครั้งอาจจะตอบสั้นๆ โดยละ “แอนนา” ไว้ เช่น “ฮิสมี รุ่ง” หมายถึง “ชื่อ รุ่ง” เป็นต้น

เมื่อเราตอบชื่อเราแล้ว เราอาจจะอยากรู้ชื่อเขาบ้าง เราอาจจะใช้คำว่า “ซุฮิสเม็ก?” หรือ “ซุฮิสมิก?” แล้วแต่ว่าถามผู้ชายหรือผู้หญิง แต่อย่างไรก็ตาม สามารถถามอย่างย่อก็ได้ เช่น ในภาษาไทย “ชื่ออะไร?” ตอบ “ชื่อ รุ่ง” แล้วถามกลับว่า “และ คุณล่ะ?” เขาจะตอบชื่อกลับมา “ชื่อ ...” เป็นต้น คำว่า “และ คุณล่ะ?” ภาษาอารบิกพุดว่าอย่างไร มี ๒ กรณีขึ้นอยู่กับว่าเราถามผู้ชายหรือผู้หญิงเช่นกัน ถ้าถามผู้ชายใช้ “ยู อินท่า?” ถ้าถามผู้หญิงใช้ “ยู อินที?” ทั้งสองมีความหมายว่า “และ คุณล่ะ” คำ “ยู” แปลว่า “และ” คำว่า “อินท่า” หมายถึง “คุณผู้ชาย” ส่วน “อินที” หมายถึง “คุณผู้หญิง”

บางครั้ง อาจจะรวมทั้งสั้นและยาวเข้าด้วยกันก็ได้ ถามว่า “ซุฮิสเม็ก?” ตอบ “แอนนาฮิสมี รุ่ง” แล้วถามกลับด้วย “ยู อินท่า ซุฮิสเม็ก?” ก็ได้ ทั้งนี้ วัฒนธรรมของชาวอาหรับค่อนข้างมากชั้นตอน ไม่ค่อยเร่งรีบ จึงอาจจะรวมพุดอย่างเข้าด้วยกัน

ลองฝึกถามชื่อกันและกัน เริ่มต้นจากบททักทาย ถามชื่อ และกล่าวคำลา

ชาย : “อัสสะลามู อาเลคุม”

ชาย : “วะ อาเลคุม อัสสะลาม”

ชาย : “ซุฮิสเม็ก?”

ชาย : “แอนนาฮิสมี ...” “ยู อินท่า?”

ชาย : “แอนนาฮิสมี ...”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ในส่วนที่มีเครื่องหมาย “?” หมายถึงคำถาม ให้ลากเสียงสูงขึ้นในตอนท้าย เพื่อให้รู้ว่าเป็นคำถาม ซึ่งแตกต่างจากภาษาไทย ที่ระดับเสียงจะเท่ากันทั้งประโยค ถ้าถามแบบภาษาไทยจะฟังไม่ค่อยเข้าใจว่าเป็นการบอก หรือ เป็นการถาม คนที่ได้ยินไม่รู้ว่าจะได้ตอบอย่างไรดี

ในการสอบถามชื่อ เมื่อตอบชื่อมา เราอาจจะพูดว่า “ยินดีที่รู้จัก” ในภาษาอารบิกใช้คำว่า “ทาสาราน่า อิคุม” หรือ “ทาสาราน่า” แปลว่า “ยินดีที่รู้จัก”

ลองฝึกถามชื่อกันและกัน เริ่มต้นจากบททักทาย ถามชื่อ แสดงความยินดีที่รู้จัก และกล่าวคำลา ในกรณี ผู้ชาย พูดกับ ผู้ชาย

ชาย : “อัสสะลามู อาเลคุม”

ชาย : “วะ อาเลคุม อัสสะลาม”

ชาย : “ซูอิสเม็ก?”

ชาย : “แอนนาอิสมี ...” “ยู อินท่า?”

ชาย : “ทาสาราน่า” “แอนนาอิสมี ...”

ชาย : “ทาสาราน่า” “มาซาล่ามา”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ลองอีกกรณี ผู้ชาย พูดกับ ผู้หญิง โดยผู้ชายเริ่มก่อน

ชาย : “อัสสะลามู อาเลคุม”

หญิง : “วะ อาเลคุม อัสสะลาม”

ชาย : “ซูอิสเม็ก?”

หญิง : “แอนนาอิสมี ...” “ยู อินท่า?”

ชาย : “ทาสาราน่า อิคุม” “แอนนาอิสมี ...”

หญิง : “ทาสาราน่า อิคุม” “มาซาล่ามา”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ต่อมา มารยาทในการระลึกถึงบุญคุณ หรือ กล่าวคำขอบคุณ เมื่อบุคคลได้มีน้ำใจช่วยเหลือ หรือ ให้สิ่งของ คำว่า “ขอบคุณ” ในภาษาอารบิกใช้คำว่า “ซูกราน” ทั้งผู้ชายและผู้หญิงพูดเหมือนกัน “ซูกราน” แปลว่า “ขอบคุณ”

เมื่อมีการกล่าวขอบคุณ ก็ต้องตอบกลับว่า “ด้วยความยินดี” ภาษาอารบิกใช้คำว่า “อาฟวัน” ลองฝึก กล่าว “ซูกราน” และกล่าวตอบด้วย “อาฟวัน”

การกล่าวขอโทษ ในภาษาไทยใช้คำว่า “ขอโทษ” ทุกกรณีที่ขัดจังหวะหรือรบกวนผู้อื่น แต่ในภาษาอารบิก แบ่งเป็น ๒ กรณี คือ ขอโทษก่อนที่จะขัดจังหวะหรือรบกวนผู้อื่น และ ขอโทษหลังจากที่ได้ขัดจังหวะหรือรบกวนผู้อื่นไปแล้ว

กรณีที่ ๑ ขอโทษก่อนที่จะขัดจังหวะหรือรบกวนผู้อื่น เช่น ต้องการถามชื่อ ถามเส้นทาง จะเดินผ่านหรือ จะส่งเสียงดัง เป็นต้น ภาษาอารบิกใช้คำว่า “อาฟวัน” แปลว่า “ขอโทษ” หรือ “ขออนุญาต” สังเกตว่า “อาฟวัน” ตรงนี้ กับ “อาฟวัน” ที่แปลว่า “ด้วยความยินดี” คือ คำเดียวกัน เพราะฉะนั้น “อาฟวัน” คำเดียวมีสองความหมาย “ซูกราน” “อาฟวัน” หมายถึง “ขอบคุณ” “ด้วยความยินดี” กับ “อาฟวัน” หมายถึง “ขอโทษ” หรือ “ขออนุญาต” ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษ คือ “Excuse me” อ่านว่า “เอ็กซคิว มี”

กรณีที่ ๒ ขอโทษหลังจากที่ได้ขัดจังหวะหรือรบกวนผู้อื่นไปแล้ว เช่น ทำน้ำหกใส่ ทำสิ่งของเสียหาย เดินชน หรือ พูดผิด เป็นต้น ในกรณีนี้ ภาษาอารบิกแยกว่าพูดกับผู้ชายหรือพูดกับผู้หญิง ถ้าพูดกับผู้ชายใช้คำว่า “แอสเซฟ” ส่วนพูดกับผู้หญิงใช้คำว่า “แอสฟา” ทั้งสองคำแปลว่า “ขอโทษ” ความหมายในภาษาอังกฤษ คือ “I am sorry” อ่านว่า “ไอ แอม ซอร์รี่” หรือ “Sorry” อ่านว่า “ซอร์รี่”

ส่วนการตอบกลับ คงตอบว่า “ไม่เป็นไร” หรือ “ไม่มีปัญหา” ภาษาอารบิกใช้คำว่า “บาซิด้า” แปลว่า “ไม่เป็นไร” และใช้คำว่า “มิซมัสเคลละ” แปลว่า “ไม่มีปัญหา”

ที่จะแนะนำต่อไปนี้เป็น การแสดงน้ำใจ มีความห่วงใย สนใจกัน ถ้าเป็นเรา เราก็คงตั้งใจที่มีคนสนใจ สอบถามว่า “เป็นอย่างไรบ้าง?” ชาวอาหรับก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะ ในเวลาที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบจนกองกำลังสหประชาชาติต้องเข้าไปแก้ไขปัญหา ภาษาอารบิกใช้ “คีฟฮาลัก?” เมื่อถามผู้ชาย และ ใช้ “คีฟฮาสิก?” เมื่อถามผู้หญิง ซึ่งเป็นปกติอยู่แล้ว ที่ชาวอาหรับ เมื่อพูดกับผู้ชายต่างกับเมื่อพูดกับผู้หญิง ทั้งสองแปลว่า “เป็นอย่างไรบ้าง?”

ส่วนคำตอบ ในภาษาอารบิกนิยมตอบกลับว่า “อะฮัมดุลิล่าห์” หมายถึง “สบายดี” ซึ่งนิยมใช้อย่างมาก ถึงแม้ผู้ตอบจะไม่ค่อยสบาย ก็ยังตอบกลับด้วย “อะฮัมดุลิล่าห์” มีอีกคำหนึ่งคือ “ทามาม” มีความหมายว่า “สมบูรณ์ดี” ส่วนคำว่า “มีความสุข” ภาษาอารบิกใช้ “มาบสุท” เมื่อพูดกับผู้ชาย และ “มาบสุท่า” เมื่อพูดกับผู้หญิง

มีอีกคำ คือ คำว่า “ดี” ภาษาอารบิกใช้คำว่า “ไควเยส” เมื่อพูดกับผู้ชาย และ “ไควซ่า” เมื่อพูดกับผู้หญิง แต่ถ้าไม่สบาย อาจจะตอบว่า “ป่วย” ภาษาอารบิกใช้คำว่า “มาริด” เมื่อพูดกับผู้ชาย และ “มาดา” เมื่อพูดกับผู้หญิง หรือ ถ้าเหนื่อย อาจจะตอบว่า “เหนื่อย” ภาษาอารบิกใช้คำว่า “ทาบาน” เมื่อพูดกับผู้ชาย และ “ทาบานะ” เมื่อพูดกับผู้หญิง

ลองถาม “เป็นอย่างไรบ้าง?” ตอบ “สบายดี” “และ คุณล่ะ?” ตอบกลับว่า “ดี” “ขอบคุณ” เป็น ภาษาอารบิกจะใช้ “คีฟฮาลัก?” ตอบ “อะฮัมดุลิล่าห์” “ยู อินท่า?” ตอบกลับว่า “ไควเยส” “ซูกราน” ในกรณีที่ยกมานี้ เป็นกรณีผู้ชายพูดกับผู้ชาย ส่วนกรณีอื่นๆ ต้องปรับตามผู้ชายหรือผู้หญิงให้เหมาะสม

ลองฝึกตามประโยคต่อไปนี้ สมมุติ ผู้ชาย พูดกับ ผู้ชาย

ชาย : “อัสสะลามู อาเลคุม”

ชาย : “วะ อะเลคุม อัสสะลาม”

ชาย : “ซูอิสเม็ก?”

ชาย : “แอนนาอิสมี ...” “ยู อินท่า ซูอิสเม็ก?”

ชาย : “ทาศาราฟน่า” “อิสมี ...”

ชาย : “ทาศาราฟน่า อicum”

ชาย : “คีฟฮาลัก?”

ชาย : “ซูกราน” “อะฮัมดุลิล่าห์” “ยู อินท่า คีฟฮาลัก?”

ชาย : “ซูกราน” “อะฮัมดุลิล่าห์”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ชาย : “มาซาล่ามา”

ลองฝึกตามประโยคต่อไปนี้ แต่สมมุติ ผู้ชาย พูดกับ ผู้หญิง โดยผู้ชายเริ่มก่อน

ชาย : “มะฮะบะ”

หญิง : “ฮะละ”

ชาย : “ซูอิสเม็ก?”

หญิง : “อิสมี ...” “ยู อินท่า?”

ชาย : “ทาศาราฟน่า” “อิสมี ...”

หญิง : “ทาศาราฟน่า”

ชาย : “คีฟฮาลัก?”

หญิง : “ไควเยส” “ยู อินท่า?”

ชาย : “ไควซ่า”

หญิง : “ซูกราน” “มาซาล่ามา”

ชาย : “ซูกราน” “มาซาล่ามา”

ลองฝึกตามประโยคต่อไปนี้ แต่สมมุติ ผู้หญิง พูดกับ ผู้ชาย โดยผู้หญิงเริ่มก่อน

หญิง : “ชะบะเอแคล”

ชาย : “ชะบะชะนัวร์”

หญิง : “ซูอิสเม็ก?”

ชาย : “แอนนาอิสมี ...” “ยู อินที?”

หญิง : “ทาซาราฟน่า อicum” “แอนนาอิสมี ...”

ชาย : “ทาซาราฟน่า อicum”

หญิง : “คีฟฮาลัก?”

ชาย : “มาบสุท่า” “ซูกราน” “ยู อินที?”

หญิง : “มาบสุท” “ซูกราน”

ชาย : “มาซาล่ามา”

หญิง : “มาซาล่ามา”

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ข้อควรระวัง สำหรับ (ชาย) หรือ (หญิง) หมายถึง ใช้พูดกับผู้ชาย หรือ ผู้หญิง

ตามลำดับ

๑. السلام عليكم “อัสสะลามู อาเลคุม” หมายถึง “สวัสดี”
๒. والسلام عليكم “วะ อาเลคุม อัสสะลาม” หมายถึง “และ สวัสดีเช่นกัน”
๓. عليكم السلام “อาเลคุม อัสสะลาม” หมายถึง “สวัสดีเช่นกัน”
๔. مرحبا “มะชะบะ” หมายถึง “สวัสดี”
๕. أهلين “อะเลน” หมายถึง “สวัสดี” (ใช้กับ “มะชะบะ”)
๖. هلا “ชะละ” หมายถึง “สวัสดี” (ใช้กับ “มะชะบะ”)
๗. صباح الخير “ชะบะเอแคล” หมายถึง “สวัสดีตอนเช้า”
๘. صباح النور “ชะบะชะนัวร์” หมายถึง “สวัสดีตอนเช้า” (ใช้กับ “ชะบะเอแคล”)
๙. السلامة مع “มาซาล่ามา” หมายถึง “ลาก่อน”
๑๐. شو اسمك “ซูอิสเม็ก?” หมายถึง “ชื่ออะไร?” (ชาย)
๑๑. شو اسمك “ซูอิสเม็ก?” หมายถึง “ชื่ออะไร?” (หญิง)
๑๒. ... اسمي “อิสมี ...” หมายถึง “ชื่อ ...”
๑๓. ... اسمي أنا “แอนนาอิสมี ...” หมายถึง “ฉันชื่อ ...”
๑๔. تشرفنا “ทาซาราฟน่า” หมายถึง “ยินดีที่รู้จัก”
๑๕. تشرفنا بكم “ทาซาราฟน่า อicum” หมายถึง “ยินดีที่รู้จัก”
๑๖. أنت “ยู อินท่า?” หมายถึง “และ คุณล่ะ?” (ชาย)
๑๗. أنت “ยู อินที?” หมายถึง “และ คุณล่ะ?” (หญิง)
๑๘. أكرأ “ซูกราน” หมายถึง “ขอบคุณ”
๑๙. عفوا “อาฟวัน” หมายถึง “ด้วยความยินดี” (ใช้กับ “ซูกราน”)
๒๐. عفوا “อาฟวัน” หมายถึง “ขอโทษ” หรือ “ขออนุญาต”
๒๑. أسف “แอสเซฟ” หมายถึง “ขอโทษ” (ชาย)

๒๒. أسفة “แอสฟา” หมายถึง “ขอโทษ” (หญิง)
๒๓. بسيطة “บาซิด้า” หมายถึง “ไม่เป็นไร”
๒๔. مشكلة مش “มิชมัสเคละ” หมายถึง “ไม่มีปัญหา”
๒๕. كيف حالك “คิฟฮาลัก?” หมายถึง “เป็นอย่างไรบ้าง?” (ชาย)
๒๖. كيف حالِك “คิฟฮาลิก?” หมายถึง “เป็นอย่างไรบ้าง?” (หญิง)
๒๗. الحمد لله “อะฮัมดุลิล่าห์” หมายถึง “สบายดี”
๒๘. تمام “ทามาม” หมายถึง “สมบูรณ์ดี”
๒๙. مبسوط “มาบสุท” หมายถึง “มีความสุข” (ชาย)
๓๐. مبسوطة “มาบสุท่า” หมายถึง “มีความสุข” (หญิง)
๓๑. كويس “ไควเยส” หมายถึง “ดี” (ชาย)
๓๒. كويسة “ไควซ่า” หมายถึง “ดี” (หญิง)
๓๓. مريض “มารี๊ด” หมายถึง “ป่วย” (ชาย)
๓๔. مرضى “มาดา” หมายถึง “ป่วย” (หญิง)
๓๕. تعبان “ทาบาน” หมายถึง “เหนื่อย” (ชาย)
๓๖. تعبانة “ทาบานะ” หมายถึง “เหนื่อย” (หญิง)

ในฉบับนี้ ผมขอจบการแนะนำในเบื้องต้นภาษาอารบิกเพียงเท่านี้ คงจะเป็นพื้นฐานที่เพียงพอในการพบปะชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอารบิกได้พอสมควร โปรดอย่าลืมว่า ขอให้ปรับสำเนียงให้สอดคล้องตามด้วยในฉบับหน้า ผมจะขอนำเสนอภาษาอารบิกต่อไป ขอความสุขสวัสดิ์ จงมีแต่ท่านผู้อ่านตลอดไป พบกันใหม่ฉบับหน้า ... “ซูกราน มาซาล่าม่า” ...